

Apokalipsa i polityka. Eseje mesjańskie - Jacob Taubes

Pozer, grafoman, prowokator, uwodziciel, lekkoduch, bezkompromisowy teolog, myśliciel, którego szerokości nie potrafili objąć najprzemysłniejsi rabini jego czasu – to wszystko maski, kostiumy, w jakie Jacob Taubes stroił swą niepoohamowaną myśl, swój niepowtarzalny sposób istnienia. Był Hanuszkiewiczem żydowskiej apokalipsy – trochę kiczowatym, zawsze prowokacyjnym, niewątpliwie genialnym. Doświadczał „znaków końca” na oczekaniu; jednocześnie, co widać po jego chaotycznym piśmiennictwie, chciał uchwycić pierwszy moment nadejścia apokalipsy – jak rabbi Ben Levi – zdjąć ją, gdy wzbiera, wyprzedzając choćby o krok.

Pozer, grafoman, prowokator, uwodziciel,

lekkoduch, bezkompromisowy teolog, myśliciel, którego szerokości nie potrafili objąć najprzemysłniejsi rabini jego czasu – to wszystko maski, kostiumy, w jakie Jacob Taubes stroił swą niepoahamowaną myśl, swój niepowtarzalny sposób istnienia. Był Hanuszkiewiczem żydowskiej apokalipsy – trochę kiczowatym, zawsze prowokacyjnym, niewątpliwie genialnym. Doświadczał „znaków końca” na oczekaniu; jednocześnie, co widać po jego chaotycznym piśmiennictwie, chciał uchwycić pierwszy moment nadejścia apokalipsy – jak rabbi Ben Levi – zdjąć ją, gdy wzbiera, wyprzedzając choćby o krok.

Apokalipsa i polityka. Eseje mesjańskie

Jacob Taubes

wydawca: Biblioteka kwartalnika KRONOS
Fundacja Augusta hr. Cieszkowskiego

liczba stron: 584

Wbrew przekonaniu liberalnego społeczeństwa o „postępie” cywilizacji, posuwa się ona wielkimi krokami w kierunku stworzenia najbardziej gigantycznego i najbardziej destrukcyjnego despotyzmu, jaki człowiek kiedykolwiek widział. Wraz z osłabianiem władzy religijnej wzrastać musi bowiem kontrola polityczna, aż po tyranie. W ocenie Donoso Cortésa rewolucja 1848 roku dowiodła, że wybór nie leży już między wolnością a dyktaturą, ale między dyktaturą spiskowców a dyktaturą rządu (z eseju *O porządku symbolicznym nowoczesnej demokracji*).

Jacob Taubes (1923–1987) – urodzony w Wiedniu żydowski filozof religii. Wykładał filozofię religii i hermeneutykę na Uniwersytecie Hebrajskim w Jerozolimie, na Harvardzie, Princeton, Columbii, a od lat 60. we Freie Universität w Berlinie. Za życia opublikował tylko jedną książkę *Abendländische Eschatologie* (1947), której tłumaczenie polskie ukaże się w przyszłym roku staraniem wydawnictwa Fundacji Augusta hrabiego Cieszkowskiego. Pośmiertnie ukazały się jego wykłady o teologii politycznej apostoła Pawła (*Die Politische Theologie des Paulus*, 1993; wyd. pol. *Teologia polityczna świętego Pawła*, 2010) oraz zbiór artykułów *Vom Kult zur Kultur: Bausteine zu einer Kritik der historischen Vernunft* (1996) stanowiący podstawę niniejszej publikacji.

Przeczytaj spis treści

Przeczytaj fragment wstępu Piotra Nowaka